

Останалите учебни предмети, извън литература, т.е. български език той учеше само, за да се каже, че ги учи, но имаше амбицията да завърши училището заедно с другарите си.

През време на теоретическия курс на училището Вапцаров имаше и други прояви: беше въздържател - не пушеше и не пиеше. По-късно се измени: стана пушач, участвуваше във веселбите и пр.

Свиреше в табуралкия оркестър на "бисерница".

Като моряк не знаеше да плава, но беше смел и рискуваше да се удави, но да помогне. Веднаж бе започнал да се дали в канала - Гебеджинското езеро: не викаше за помощ. Само когато го съзряхме - Халей Чушков и аз - помогнахме му да излезе. На тази случка той погледна съвсем спокойно и не се уплаши. Друг път край Галата една ученичка при къпане викаше за помощ. Вапцаров само по дълги гащи се спусна, влезе във водата, затъна целия и, докато разберам какво става, той извади момичето, но беше нагълтал вода. Това направи без да знае да плава.

По повод на този му подвиг, или защото носеше моряшката панка извъртяна, ние започнахме да му казваме "моряка", като натъртвахме на звука "я". Поставяхме там ударението и затова, че Вапцаров с банското си наречие говореше някак меко и на "я".

В спортните упражнения беше назад, но често пъти ни е учудвал със сръчност и сила, която в много случаи му е липсвала. Така например кой не можеше да изкачва шведската стена на уредите, защото се клатушкаше и падаше. Един ден стисна зъби и като котка се изкатери до горе на стълбата много бързо и учудващо. При един пожар, който стана в мивалната работилница на училището, а над нея имаше взривни материали, при тревогата Вапцаров остана последен в помещението, захванал наопъки панталоните си, се мъчеше да ги обуе и в тази си работа ту падаше от леглото, ту ставаше, не се сещаше да излезе и да се строи за пожарна тревога.

Страхуваше се от бъдещето. В стиховете си възпяваше царните турбини, морето, белите чайки и вечната борба за хляб. Винаги беше готов да даде последната си стотинка на нуждаещия се.

Вапцаров имаше и любовни преживявания, но не познавах момичетата, по които копнееше, тъй като те бяха от неговия край.

През време на практическия ни стаж малко време бях с него. Когато той става в Русе - флота и на остров "Матей", в кубрика на "Черноморец" и "Беломорец" писа много стихове. Обичаше Пирина и много често говореше за Бл-теле, Папаз-гьол, Кончето и др. местности в тази красива планина. При напускане на училището Вапцаров произнесе реч, за която се страхуваше да не бъде арестуван, поради изказаните в нея мисли. Когато завърши, той постъпи на работа в Бараково, а след това в железниците